

Het boek Daniël - Honderdeenendertig

Het profetische weefsel onthuld: de verbanden leggen van Openbaring naar de huidige realiteit

Jeff Pippenger
2024-03-12

In eerdere artikelen hebben wij vastgesteld dat de Millerieten erkenden dat zij de gelijkenis van de tien maagden, Habakuk hoofdstuk twee en Ezechiël hoofdstuk twaalf, verzen eenentwintig tot en met achtentwintig, vervulden. De verzen in Ezechiël geven aan dat, wanneer deze drie profetische passages in de laatste dagen volkomen worden vervuld, „de uitwerking van elk visioen” vervuld zal worden. Zuster White behandelt dit verschijnsel eveneens.

“In de Openbaring komen alle boeken van de Bijbel samen en vinden zij hun voltooiing. Hier is de aanvulling op het boek Daniël. Het ene is een profetie; het andere een openbaring. Het boek dat verzegeld was, is niet de Openbaring, maar dat gedeelte van de profetie van Daniël dat betrekking heeft op de laatste dagen. De engel gebood: ‘Maar gij, o Daniël, sluit de woorden toe en verzegel het boek, tot de tijd van het einde.’ Daniël 12:4.” Handelingen van de Apostelen, 585.

De gelijkenis van de tien maagden wordt letterlijk herhaald in de verzegelingstijd van de honderd vierenveertigduizend, die begon op 11 september 2001 en eindigt wanneer de deur gesloten wordt voor de dwaze maagden bij de spoedig komende zondagswet. In die periode van de geschiedenis komt de uitwerking van elk gezicht, voorgesteld in “alle boeken van de Bijbel komen samen en eindigen”, tot vervulling.

In het vorige artikel hebben wij een fundament van begrip opgebouwd om de uiterlijke historische lijn uiteen te zetten die wordt voorgesteld in het veertigste vers van Daniël elf, dat de politieke geschiedenis van de Republikeinse hoorn van het aardbeest voorstelt. Die geschiedenis loopt parallel met de religieuze geschiedenis van de ware protestantse hoorn van het aardbeest. Wij hebben een handvol profetische lijnen geïdentificeerd die betrekking hebben op de Republikeinse hoorn van het aardbeest, en plaatsen die lijnen op de profetische geschiedenis die begon ten tijde van het einde in 1989.

De profetische periode van het beest van de aarde, die begon in 1776 en eindigde in de tijd van het einde in 1798, is de lijn die wij willen gebruiken in een poging om alle lijnen die thans hun uitwerking hebben samen te brengen. De periode van 1776 tot 1798 draagt de signatuur van Alfa en Omega, want zij begint en eindigt met een wetgevende handeling, hetgeen het spreken van een natie is.

„Het spreken van de natie is het handelen van haar wetgevende en rechterlijke autoriteiten.”
The Great Controversy, 443.

Een voornaam kenmerk van het beest uit de aarde is zijn spreken. De Grondwet van de Verenigde Staten was een goddelijk document dat de deuren opende voor godsdienstige en politieke vrijheid, en daarmee de „vloed” van vervolging verzwoeg die eeuwenlang was gevoerd door de koningen van Europa en de Katholieke Kerk.

En de slang wierp uit zijn mond water als een vloed achter de vrouw aan, opdat hij haar door de vloed zou doen wegvoeren. En de aarde kwam de vrouw te hulp, en de aarde opende haar mond en verzwoeg de vloed die de draak uit zijn mond had geworpen. Openbaring 12:15, 16.

Aan het einde van de heerschappij van het beest uit de aarde als het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie zal het opnieuw spreken, maar dan zal het spreken als een draak, door de zondagswet af te dwingen.

En ik zag een ander beest opkomen uit de aarde; en het had twee horens als een lam, en het sprak als een draak. Openbaring 13:11.

Het beest uit de aarde begon in 1798 als het zesde koninkrijk, toen het pausdom van zijn kracht werd beroofd.

„En toen het pausdom, beroofd van zijn kracht, gedwongen werd van de vervolging af te zien, aanschouwde Johannes een nieuwe macht die opkwam om de stem van de draak te laten weerklinken en hetzelfde wrede en godslasterlijke werk voort te zetten. Deze macht, de laatste die oorlog zal voeren tegen de kerk en de wet van God, werd gesymboliseerd door een beest met hoornen als van een lam.” Signs of the Times, 1 november 1899.

In 1798, toen het pausdom zijn dodelijke wond ontving, sprak de Verenigde Staten, en zoals altijd het geval is met Alpha en Omega, was het spreken aan het begin een voorafschaduwing van het spreken aan het einde. De Alien and Sedition Acts werden in 1798 tot wet verheven, als voorafschaduwing van de wetten die aan het einde worden ingevoerd met betrekking tot illegale immigratie en de media.

De periode die wij beschouwen, van 1776 tot 1798, draagt het stempel van Alfa en Omega, want zij duidt het „spreken” van de Onafhankelijkheidsverklaring aan in het begin, hetgeen een voorafbeelding is van de Alien and Sedition Acts van 1798. In het midden van die periode bevindt zich de Grondwet van de Verenigde Staten. De periode verschaft een profetische voorstelling van de heerschappij van het beest uit de aarde, want zij begint te spreken als een lam, maar de periode eindigt met wetgeving die een draak vertegenwoordigt. Maar zoals dikwijls het geval is, stemmen het begin en het einde van een zaak overeen met tegenstellingen. De eerste waymark van de periode wordt vertegenwoordigd in de laatste waymark, en de middelste waymark was de Grondwet van de Verenigde Staten, die door DERTIEN staten werd geratificeerd. Het Hebreeuwse woord „waarheid” werd gevormd door de eerste letter, gevolgd door de dertiende letter, gevolgd door de laatste letter van het Hebreeuwse alfabet.

De periode die wij thans beschouwen, draagt het kenmerk van de Eerste en de Laatste, die de Waarheid is. De periode vertegenwoordigt een tijdvak dat voert tot het begin van de heerschappij van het beest uit de aarde als het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie, en vertegenwoordigt

daarom een tijdvak dat voert tot het einde van de heerschappij van het beest uit de aarde als het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie. Die periode begon in de tijd van het einde, in 1776 tot 1798 moet worden gelegd op 1989 tot de spoedig komende zondagswet, wanneer het beest uit de aarde spreekt als een draak, zoals voorgesteld door de Alien and Sedition Acts.

Het is de moeite waard nog een andere profetische waarheid in onze studie op te nemen. Die waarheid is een element van de „tijd van het einde” als een symbool dat vaak over het hoofd wordt gezien. Het Laodiceïsche adventisme weet wellicht dat 1798 de „tijd van het einde” was, maar hun begrip eindigt daar doorgaans, want zij hebben geen besef dat iedere hervormingslijn parallel loopt met de andere hervormingslijnen. Iedere hervormingslijn begint met de „tijd van het einde”.

Mozes was een type van Christus, en Mozes heeft dat feit rechtstreeks verklaard, en Petrus heeft het in het boek Handelingen bevestigd.

De HEERE, uw God, zal uit uw midden, uit uw broeders, voor u een Profeet doen opstaan, zoals ik; naar Hem zult gij luisteren. Deuteronomium 18:15.

Jezus zou „gelijk aan” Mozes zijn.

En nu, broeders, ik weet dat gij het uit onwetendheid gedaan hebt, evenals ook uw oversten. Maar hetgeen God tevoren door de mond van al Zijn profeten verkondigd had, namelijk dat de Christus lijden zou, heeft Hij aldus vervuld. Komt dan tot berouw en bekeert u, opdat uw zonden uitgewist worden, wanneer de tijden der verkwikking zullen komen van het aangezicht des Heeren; en Hij Jezus Christus zenden zal, Die u tevoren gepredikt is; Welke de hemel moet opnemen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, waarvan God gesproken heeft door de mond van al Zijn heilige profeten van oudsher. Want Mozes heeft waarlijk tot de vaderen gezegd: De Heere, uw God, zal u uit uw broeders een Profeet verwekken, gelijk mij; Hem zult gij horen in alles wat Hij tot u spreken zal. En het zal geschieden, dat alle ziel die naar die Profeet niet horen zal, uit het volk zal worden uitgeroeid. Ja, en ook al de profeten, van Samuël af en degenen die daarna gevolgd zijn, zovelen als er gesproken hebben, hebben ook deze dagen tevoren verkondigd. Handelingen 3:17–24.

De tijd van het einde in de geschiedenis van Mozes was zijn geboorte, en die was een voorafbeelding van de geboorte van Christus. Bij zowel de geboorte van Christus als die van Mozes was er een toename van kennis die dat geslacht op de proef zou stellen. De kennis van beider geboorte bracht zowel de draakmacht van Egypte als die van Rome ertoe te trachten de in de profetie beloofden te doden. De herders op de heuvels, de wijzen uit het oosten, vertegenwoordigen hen die de toename van kennis ten tijde van het einde begrepen.

Wat doorgaans over het hoofd wordt gezien, is dat er in de tijd van het einde twee wegmarkeringen zijn. Niet alleen Mozes werd geboren, maar drie jaar eerder werd zijn broer Aäron geboren. Zes maanden vóór Christus werd geboren, werd zijn neef Johannes geboren. 1798 is de meest gangbare aanduiding van de „tijd van het einde”, en in 1798 werd het beest (het politieke apparaat) (waarop de hoer gedurende de Donkere Middeleeuwen had gereden) gedood, en een jaar later stierf ook de „vrouw” die op dat beest had gereden.

In 1989 waren er twee presidenten. Reagan regeerde tot aan de inauguratie in 1989, en vervolgens begon Bush de eerste zijn heerschappij. Het einde van de twaalfhonderd zestig jaren was vooraf uitgebeeld door de zeventig jaren van gevangenschap in Babylon, en toen generaal Cyrus, de neef van Darius, Belsazar doodde in de nacht van het feest, was Darius de feitelijke koning. Darius en Cyrus vertegenwoordigen de twee wegmarkeringen van die tijd van het einde.

De profetische verhouding tussen Mozes en Aäron, Johannes en Jezus, Darius en Cyrus, het pausdom en de paus, en Reagan en Bush zijn alle bronnen van profetisch licht wanneer zij met de juiste methodologie worden bestudeerd. Waarop wij hier willen wijzen, is dat Johannes, de neef van Jezus, de stem in de woestijn was, die was voorafgeschaduwde door Aäron, de broer van Mozes, die de woestijn introk om Mozes te ontmoeten, teneinde zijn stem te zijn.

In de periode van dertig jaar die aan Christus' zalving voorafging, en gedurende de dertig jaar die aan de antichrist voorafgaan, is er een wegmerk dat een „stem” aanduidt. Voor Christus was het de stem van Johannes, die in de woestijn riep. In 533 vaardigde Justinianus een decreet uit waarin de antichrist werd aangewezen als de verbeteraar van kettens en het hoofd van de kerk. Het decreet van Justinianus was de „stem” die voorbereidde op het zondagswet-„decreet” op het Concilie van Orléans in 538.

Het leger van generaal Cyrus was de stem die te kennen gaf dat Darius' verovering van Babylon ophanden was.

“De komst van het leger van Cyrus vóór de muren van Babylon was voor de Joden een teken dat hun verlossing uit de gevangenschap naderde. Meer dan een eeuw vóór de geboorte van Cyrus had de Inspiratie hem bij name genoemd en doen optekenen welk werk hij daadwerkelijk zou verrichten door de stad Babylon onverwachts in te nemen en de weg te bereiden voor de vrijlating van de kinderen der gevangenschap. Door Jesaja was het woord gesproken:”

“Zo zegt de HEERE tot Zijn gezalfde, tot Kores, wiens rechterhand Ik gevat heb, om volken voor hem neer te werpen; ... om de twee vleugeldeuren voor hem te openen; en de poorten zullen niet gesloten worden; Ik zal voor u uit gaan en de kromme plaatsen recht maken; de koperen poorten zal Ik in stukken breken en de ijzeren grendels zal Ik doorslaan; en Ik zal u de schatten der duisternis geven en de verborgen rijkdommen der geheime plaatsen, opdat gij zult weten dat Ik, de HEERE, Die u bij uw naam roep, de God van Israël ben.’ Jesaja 45:1–3.”
Profeten en Koningen, 551.

Wanneer wordt erkend dat het twee getuigen of twee wegmarkeringen zijn waardoor een profetische „tijd van het einde” wordt vastgesteld, dan kan ook worden erkend dat een van de twee wegmarkeringen een identificatie, aankondiging of waarschuwing van de naderende geschiedenis vertegenwoordigt. Aäron, Johannes, Kores en Justinianus vertegenwoordigen een wegmarkering die aan de tijd van het einde voorafgaat. De tijd van het einde in 1798 is het einde van de periode die van 1776 tot 1798 wordt voorgesteld. De wegmarkering in het midden van die geschiedenis is de stem van een die roept in de woestijn met betrekking tot de naderende geschiedenis. Die geschiedenis begon met een publicatie die de dictatoriale heerschappij van hetzij een koning, hetzij

een paus verwierp, en zij eindigde met een publicatie die het karakter van een dictator vertegenwoordigde. De publicatie in het midden vertegenwoordigde de „waarschuwing” van de komende geschiedenis, en de waarschuwing was dat de Grondwet van de Verenigde Staten aan het einde van de geschiedenis omvergeworpen zou worden.

Die geschiedenislijn begon zich in 1989 te herhalen, en zij eindigt bij de zondagswet, wanneer de waarschuwing uit de woestijn van tweehonderd jaar eerder, in 1789, wordt verworpen. 1989 was de tijd van het einde aan het einde van vers veertig, en het komt overeen met de tijd van het einde in 1798. 1989 komt overeen met 1776, en de zondagswet vertegenwoordigt 1798. Midden in de geschiedenis waarin het effect van elk gezicht wordt vervuld, wordt de geschiedenis die op 11 september 2001 begon en voortduurt tot aan de waarschuwing van 1789, vervuld en wordt de Grondwet terzijde geschoven. Er moet een wegmarkering in het midden zijn, want God verandert nooit. Die wegmarkering zou een waarschuwing vertegenwoordigen voor de profetische geschiedenis die begint bij de spoedig komende zondagswet.

1989 markeert de tijd van het einde in vers veertig, die leidt tot de zondagswet in vers eenenveertig. De waarschuwingsboodschap die na de tijd van het einde, maar vóór de zondagswet kwam, was 11 september 2001. Zij waarschuwt dat bij de afsluiting van die periode van de geschiedenis het derde Wee, dat op 11 september 2001 kwam en onmiddellijk werd tegengehouden, opnieuw zou toeslaan als een onverwachte verrassing, en dat duizenden steden verwoest zouden worden. Wanneer die verwoesting komt, zou Satan zijn wonderbaarlijke werk beginnen, en dat werk vangt aan bij de spoedig komende zondagswet.

„Och, hadden Gods volk maar een besef van de dreigende verwoesting van duizenden steden, die nu bijna aan de afgoderij zijn overgegeven! Maar velen van hen die de waarheid zouden moeten verkondigen, beschuldigen en veroordelen hun broeders. Wanneer de bekerende kracht van God op de gedachten inwerkt, zal er een besliste verandering komen. Mensen zullen geen neiging meer hebben om te bekritisieren en af te breken. Zij zullen geen positie innemen die verhindert dat het licht voor de wereld schijnt. Hun kritiek, hun beschuldigingen, zullen ophouden. De machten van de vijand verzamelen zich ten strijde. Zwarte conflicten liggen vóór ons. Sluit u aaneen, mijn broeders en zusters, sluit u aaneen. Verbind u met Christus. ‘Zegt niet: Een verbond,... en vreest niet wat zij vrezen, en schrikt niet. Maar de HEERE der heerscharen, Héme zult gij heiligen; en Hij zij uw vrees, en Hij zij uw verschrikking. Dan zal Hij u tot een heiligdom zijn; maar ook tot een steen des aanstoots en tot een rots der ergernis voor beide huizen van Israël, tot een strik en tot een val voor de inwoners van Jeruzalem. En velen onder hen zullen struikelen en vallen en verbreizeld worden, verstrikt en gevangen genomen worden.’

„De wereld is een schouwtoneel. De spelers, haar bewoners, maken zich gereed om hun rol te vervullen in het laatste grote drama. God wordt uit het oog verloren. Onder de grote massa’s der mensheid bestaat geen eenheid, behalve wanneer mensen zich verenigen om hun zelfzuchtige doeleinden te verwezenlijken. God ziet toe. Zijn voornemens met betrekking tot Zijn weerspannige onderdanen zullen worden vervuld. De wereld is niet in de handen van mensen gegeven, hoewel God toelaat dat de elementen van verwarring en wanorde een tijdlang de overhand hebben. Een macht van beneden is werkzaam om de laatste grote taferelen in het

drama teweeg te brengen,—Satan die verschijnt als Christus en werkzaam is met alle verleiding der ongerechtigheid onder hen die zich in geheime genootschappen aaneensluiten. Zij die toegeven aan de hartstocht tot verbondsvorming, voeren de plannen van de vijand uit. Op de oorzaak zal het gevolg volgen.”

„De overtreding heeft haar grens bijna bereikt. Verwarring vervult de wereld, en een grote verschrikking zal weldra over de mensen komen. Het einde is zeer nabij. Wij die de waarheid kennen, behoren ons voor te bereiden op wat spoedig als een overweldigende verrassing over de wereld zal losbreken.” Review and Herald, 10 september 1903.

De waarschuwing die werd uitgebeeld door de invoering van de Grondwet in 1789, is de waarschuwing van de derde engel, die terugkeert naar het tweede Kades, wanneer de verzegeling van de honderdvierenvijftigduizend begint. Die waarschuwing is de waarschuwing van de eerste stem van Openbaring hoofdstuk achttien, en niet alleen kwamen de grote gebouwen van New York City in die tijd ten val, maar ook de wezenlijke aard van de Grondwet werd veranderd. De Grondwet werd geschreven en gegrondvest op het Engelse recht, waarvan de basisfilosofie eenvoudig kan worden omschreven als: “een persoon is onschuldig, totdat zijn schuld is bewezen.” De Grondwet werd geschreven met het doel te verwerpen wat bekendstaat als het Romeinse recht, waarvan de basisfilosofie eenvoudig kan worden omschreven als: “een persoon is schuldig, totdat zijn onschuld is bewezen.”

De waarschuwing uit de woestijn in 1789, voorgesteld door de Grondwet, stelt de waarschuwing van 11 september 2001 voor, en niet alleen markeerden de brandende gebouwen die geschiedenis met een letterlijke vervulling, maar ook de aanneming (sprekend) van de Patriot Act stelde de waarschuwing voor.

De Patriot Act (Uniting and Strengthening America by Providing Appropriate Tools Required to Intercept and Obstruct Terrorism Act of 2001) werd in het Congres van de Verenigde Staten ingediend kort na de terroristische aanslagen van 11 september 2001. Het wetsvoorstel werd op 23 oktober 2001 in het Huis van Afgevaardigden ingediend en op 24 oktober 2001 in de Senaat. Op 26 oktober 2001 werd het door president George W. Bush tot wet ondertekend. De Patriot Act beoogde het vermogen van de overheid te versterken om terroristische daden te onderzoeken en te voorkomen, alsmede de bevoegdheden op het gebied van toezicht en wetshandhaving uit te breiden, en verwierp het elementaire en fundamentele beginsel van het Engelse recht dat bepaalt dat een man onschuldig is totdat zijn schuld is bewezen. Zij wordt nog steeds gebruikt door de elite binnen de overheid om de rechtsgang, de privacy en eerlijke processen te omzeilen.

Wij zullen deze studie in ons volgende artikel voortzetten.

„Wat is onze toestand in deze vreeswekkende en plechtige tijd? Ach, wat een hoogmoed heerst er in de gemeente, wat een huichelarij, wat een bedrog, wat een liefde voor kleding, lichtzinnigheid en vermaak, wat een verlangen naar de heerschappij! Al deze zonden hebben het verstand verduisterd, zodat de eeuwige dingen niet zijn onderkend. Zullen wij de Schrift niet onderzoeken, opdat wij mogen weten waar wij ons bevinden in de geschiedenis van deze wereld? Zullen wij niet inzicht verkrijgen aangaande het werk dat in deze tijd voor ons wordt

volbracht, en de positie die wij als zondaars behoren in te nemen terwijl dit werk der verzoening voortgaat? Indien wij enige zorg hebben voor de zaligheid van onze zielen, moeten wij een besliste verandering teweegbrengen. Wij moeten de Heere zoeken met waar berouw; wij moeten met diepe zielsverootmoediging onze zonden belijden, opdat zij uitgedelgd mogen worden.

„Wij mogen niet langer op de betoverde grond blijven. Wij naderen snel het einde van onze genadetijd. Laat iedere ziel zich afvragen: Hoe sta ik voor God? Wij weten niet hoe spoedig onze namen door Christus op de lippen genomen zullen worden en onze zaken definitief beslist zullen zijn. Wat, o wat, zullen deze beslissingen zijn! Zullen wij gerekend worden tot de rechtvaardigen, of zullen wij geteld worden onder de goddelozen?”

„Laat de kerk opstaan en berouw hebben over haar afdwalingen voor God. Laat de wachters ontwaken en op de bazuin een duidelijk geluid geven. Het is een besliste waarschuwing die wij hebben te verkondigen. God gebiedt zijn dienstknechten: ‘Roep uit volle borst, houd niet in, verhef uw stem als een bazuin en maak mijn volk zijn overtreding bekend, en het huis van Jakob zijn zonden.’ De aandacht van het volk moet worden gewonnen; tenzij dit kan worden gedaan, is alle inspanning nutteloos; al zou een engel uit de hemel neerdalen en tot hen spreken, zijn woorden zouden niet meer goed doen dan wanneer hij tot het kille oor van de dood sprak. De kerk moet tot handelen ontwaken. De Geest van God kan nooit binnenkomen voordat zij de weg bereidt. Er moet een ernstig zelfonderzoek van het hart zijn. Er moet verenigd, volhardend gebed zijn, en door het geloof een zich beroepen op de beloften van God. Er moet zijn, niet een bekleding van het lichaam met een rouwgewaad zoals in vroegere tijden, maar een diepe vernedering van de ziel. Wij hebben niet de minste reden tot zelfvoldaanheid en zelfverheffing. Wij behoren ons te vernederen onder de machtige hand van God. Hij zal verschijnen om de oprechte zoekers te vertroosten en te zegenen.”

„Het werk ligt vóór ons; zullen wij ons eraan wijden? Wij moeten snel werken, wij moeten gestadig voorwaarts gaan. Wij moeten ons voorbereiden op de grote dag des Heeren. Wij hebben geen tijd te verliezen, geen tijd om ons met zelfzuchtige doeleinden bezig te houden. De wereld moet worden gewaarschuwd. Wat doen wij als individuen om het licht aan anderen voor te houden? God heeft ieder mens zijn werk toevertrouwd; ieder heeft een rol te vervullen, en wij kunnen dit werk niet veronachtzamen dan met gevaar voor onze zielen.

“O mijn broeders, zult u de Heilige Geest bedroeven en Hem doen wijken? Zult u de gezegende Heiland buitensluiten, omdat u niet voorbereid bent op zijn tegenwoordigheid? Zult u zielen laten omkomen zonder de kennis van de waarheid, omdat u uw gemak te liefhebt om de last te dragen die Jezus voor u droeg? Laten wij ontwaken uit de slaap. ‘Weest nuchter, waakt; want uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, zoekende wie hij zou kunnen verslinden.’” Review and Herald, 22 maart 1887.